

CSODATEVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok

2. old.

Részlet:

Rainer Maria Rilke:

Történetek a Jóistenről

3. old.

Egyházközségi hírek

7. old.

Kirándulás!!!

8. old.

Elgondolkodtató:

A Televízió zsoltára

9. old.

Uers: Jézus és a

kereszt..." 10. old.

MOBIL HIMNUSZ

11. old.

Múltidézés

12. old.

Ünnepi kipróbált receptek:

„Sajtos húsgombóc”

14. old.

Kalendárium:

BOLDOG NOTKER bencés
szerzetes

15. old.

Ima: „Hogy meg
tudjunk bocsátani...”

18. old.

Viccek: 19. old.

Rejtvény: 20. old.

Ima nagybőjtben

Uram, eljöttél értem sokszor
de én, én nem mentem veled,
elmenekültem sötét erdők nagy sűrűjébe,
elfedtem előled kevélyen bús lelkem mezítelenségét,
szivárvány mosolyod elől konokul eltakartam arcom
s nem engedtem, hogy megsimogasd vadul felszegett
fejem.

Csak önnön utamat kerestem,
csak saját dalaim daloltam,
csak átvágtattam az esztendőkön
s hozzád, Uram, oly ritkán szóltam!

Pedig sokszor eljöttél értem,
sokszor szóltál is a sötétben,
hívtál zsoltárral, fenyítéssel,
kerestél kinnal, nevetéssel,
megpróbáltál és megáldottál,
minden percemen átragyogtál,
és mennydörögtél éjeimben,
meg-megszálltál kemény szívemben,
megmutatkoztál, nekem pogánynak,
megmondtad neved ily silánynak és kétkedőnek,

Uram, örök reménykedőnek járó lelket ajándékoztál
a tékozlónak és tévelygőnek!

Végül meghaltál értem csöndben,
hogy feltámasszalak szívemben.
Te hittél bennem, jaj, hittél bennem!
Bár százszor elárultalak,

Uram, engedj most Hozzád mennem!

Miseszándékok

Április (az esti szentmisék időpontja 18 h)

Szentek és ünnepeink

1. 2.	Péntek Szombat	Ábrahám Antal, Ábrahám Imre Bályi Dániel, Jakab Barnabás, Jakab Ferenc	Szent Hugó Paolai Szent Ferenc
3.	Vasárnap	9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjai 18h: Vér István	Nagyböjt 4. vasárnapja Szent Richárd
4. 5. 6. 7. 8. 9.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat	Módra György, Papp Gizella, Módra Ferenc, Ótott-Kovács Rozália	Szevillai Szent Izidor Szent Vince Szent Vilmos De la Salle Szent János Szent Dénes Szent Valér
10.	Vasárnap	9h: Márki István, Harkai Anna, és elhunyt családtagok: Erzsike, Piroska, István és László 18h: Sövényházi József, Lajos Erzsébet	Nagyböjt 5. vasárnapja Szent Ezekiel
11. 12. 13. 14. 15. 16.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat		Szent Szaniszló Szent I.Gyula Szent Hermina Szent Tibor Szent Anasztázia Szent Bernadett
17.	Vasárnap	9h: Pap József, Pap Tibor 18h: Vőneki Mihály, Molnár Mária és elhunyt családtagok	Nagyböjt 6. vasárnapja Szent Izidor
18. 19. 20. 21. 22. 23.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat		Szent Apollónius vértanú Szent Emma Szent Tihamér Szent Anzelm Szent Noémi Szent Adalbert
24.	Vasárnap	9h: Tanács Imre, Hódi Rozália és fiuk, Antal 18h:	HÚSVÉT Szent György
25.	Hétfő	18h:	HÚSVÉTHÉTFŐ Szent Márk evangélista
26. 27.	Kedd Szerda	Szécsi Mátyás, Dunai Rozália, Szécsi László	Szent Ervin Szent Marianna
28. 29. 30.	Csütörtök Péntek Szombat	Somogyi István és elhunyt szülők, Somogyi ferenc, Devich Gizella	Chanel Szent Péter Sziénai Szent Katalin Szent V. Piusz pápa

MIÉRT AKARJA A JÓISTEN, HOGY SZEGÉNY EMBEREK LEGYENEK?

Az előző történet annyira elterjedt, hogy a tanító úr igen gondterhelt arccal jár az utcán. Meg is értem. Egy tanító számára mindig kellemetlen, ha a gyerekek egyszerre tudomást szereznek olyasvalamiről, amiről ő nem beszélt előttük. A tanító legyen úgyszólván az egyetlen lyuk a palánkon, amelyiken belátni a gyümölcsöskertbe; ha több lyuk van rajta, a gyerekek mindennap másik körül tolonganak, és csakhamar végképp beléunnak a kukucskálásba. Ezt a hasonlatot nem jegyezhettem volna föl itt, hiszen talán nem minden tanító értene egyet azzal, hogy ő nem egyéb egy lyuknál; de a tanító, akiről beszélek, a szomszédom, a hasonlatot eredetileg tőlem vette át, sőt rendkívül találónak vélte. S ha valaki más nézetten volna is, szomszédom véleménye irányadó számomra.

Elöttem állt, folytonosan igazgatta a szemüvegét és így szólt:

- Nem tudom, ki mesélte el ezt a történetet a gyerekeknek, de mindenesetre helytelen a képzeletüket efféle szokatlan fogalmakkal túlfeszíteni és megterhelni. Úgy értem, bizonyos fajta mesék...

- Véletlenül magam is hallottam - szakítottam félbe. (Ezzel nem is hazudtam, mert azóta a bizonyos este óta a szomszédasszonyomtól valóban visszakerült hozzám.)

- Úgy - folytatta a tanító meglepetés nélkül -, nos, mit szól hozzá? - Kicsit haboztam, s ő amúgy is igen gyorsan folytatta: - Először is helytelenítem a vallásos, kivált bibliai tárgyú anyagok szabad és önkényes fölhasználását. A katekizmusban mindez föltétlenül úgy van kifejezve, hogy semmi esetre sem fogalmazható meg jobban...

Valamit meg akartam jegyezni, de az utolsó pillanatban eszembe jutott, hogy a tanító úr azzal kezdte: „először is”, tehát a nyelvtan s a mondat épsége értelmében most „azután”-nak, sőt talán „végül is”-nek is kell következnie, mielőtt megengedhető, hogy bármit hozzáfűzzek. S így is lett. Mivel a tanító úr ugyanezt a mondatot, melynek hibátlan fölépítése minden szakértőnek örömet szerezne, másokkal is közölte, s azok éppoly kevésbé feledhetik el, mint jómagam, itt csupán azt kívánom rögzíteni, ami a szépen előkészített „végül is” szó után, akár egy nyitány fináléja, következett.

- S végül is (mellőzve a túlságosan is fantasztikus fölfogást)... úgy találom, az anyag nem eléggé behatón és nem kellő körültekintéssel van feldolgozva. Ha időm volna, hogy történeteket írjak...

- Hiányol valamit a szóban forgó elbeszélésből? - Nem állhattam meg, hogy félbe ne szakítsam.

- Igen, egyet-mást hiányolok. Éspedig irodalmi-kritikai szempontból. Ha szabad önnel, mint kollégával beszélne...

Nem értettem, mire gondol, s szerényen hozzátettem:

- Ön igazán nagylelkű, de én tanítói tevékenységet soha... - Hirtelen eszembe ötlött valami, elhallgattam, s ő kissé hűvösen folytatta:

- Hogy csak egyvalamire mutassak rá: nem tételezhető fel, hogy Isten (ha már ennyire boncolgatjuk az elbeszélés értelmét), hogy tehát Isten, mondom, hogy Isten semmiféle további kísérletet nem tett arra, hogy lássa az embert, olyannak, amilyen, már úgy értem...

Most úgy éreztem, ismét ki kell engesztelnem a tanító urat. Kissé meghajoltam és nekikezdttem:

- Közismert, hogy ön behatón (és ha szabad így mondanom, nem minden vizsontszeretet nélkül) közelítette meg a társadalmi kérdéseket.

A tanító úr elmosolyodott.

- Nos, akkor föltételezhetem, hogy amit a továbbiakban közölni szeretnék önnel, nem esik nagyon távol az érdeklődésétől, s egyben hozzákapcsolhatom utóbbi, igen elmés észrevételéhez.

Elámulva nézett rám:

- Isten talán valami...

- Úgy van - erősítettem meg -, Isten épp azon van, hogy új kísérletet tegyen.

- Valóban? - esett nekem a tanító. - És ez mértékadó helyről ered?

- Erről semmi bizonyosat nem mondhatok önnek - sajnálkoztam -, nincs kapcsolatom olyan körökkel, de ha mégis hallani kívánná ezt a kis történetet...?

- Igazán nagy szívességet tenne. - A tanító levette szemüvegét, gondosan megtisztogatta, míg két pucér szeme röstelkedett.

Belefogtam:

- Egyszer a Jóisten lenézett egy nagy városra. Mikor a nagy zűrzavartól szeme elfáradt (ehhez jócskán hozzájárult a villanydrótok hálózata), elhatározta, hogy tekintetét egyetlen magas bérházra függeszti, mert ez sokkal kevésbé megerőltető.

Ugyanakkor emlékezett régi kívánságára, hogy egyszer láthasson már egy eleven embert, s ezért pillantása az emeleteken fölfelé haladva az ablakokra meredt. Az első emeleti emberek (egy gazdag kereskedő volt az a családjával) alig látszottak ki a ruhájukból. Nemcsak hogy testük minden részét drága kelmék fedték, hanem e ruházat külső körvonalai sok helyütt olyan formát öltöttek, hogy látnivalón nem is lehetett test alattuk. A második emeleten sem igen volt másképp. A harmadik emeleten lakók már jóval kevesebbet hordtak ugyan magukon, de olyan piszkosak voltak, hogy a Jóisten csak szürke barázdákat ismert föl rajtuk, s a maga irgalmában már kész volt megparancsolni, hogy e barázdák ki is hajtsanak. Végre a tető alatti ferde kamrácskában rálelt a Jóisten egy emberre, rossz kabátban, amint épp agyagot gyúrt.

- Ohó, hát ezt honnét vetted? - kiáltott rá.

Az ember ki sem vette szájából a pipáját, úgy morogta:

- Az ördög tudja, honnét. Inkább lettem volna varga. Itt ülök és csak bajlódom...

S akármit kérdezett volna is a Jóisten, az ember rosszkedvű maradt s nem válaszolt többé. Míg csak egy napon a város polgármesterétől nagy levelet nem kapott. S akkor tüstént, kérdezetlen is elmondott mindent a Jóistennek. Időtlen idők óta nem kapott megrendelést. Most meg egyszerre készítsen szobrot a városi park számára, s a mű címe legyen: az Igazság.

A művész éjt nappá téve dolgozott egy távoli műteremben, s a Jóistennek, mikor ezt látta, különféle régi emlékek jutottak eszébe. Ha nem haragudott volna még mindig a két kezére, talán még maga is újra beléfog.

Hanem amikor eljött a nap, hogy az Igazságot ábrázoló szobrot kivigyék helyére, a kertbe, ahol Isten is láthatta volna a maga teljességében, iszonyú botrány tört ki, mert a városatyákból, tanítókból s egyéb befolyásos személyiségekből álló bizottság azt követelte, hogy az alakot, mielőtt a közönség elé kerül, legalább részben öltöztessék fel. A Jóisten nem értette, miért szitkozódott olyan hangosan a művész. Városatyák, tanítók és mások vitték őt ebbe a bűnbe, és a Jóisten bizonyára hozzájuk...

- De maga rettenetesen köhög!

- Már múltóban van - felelte az én tanítóm, teljesen tiszta hangon.

- Nos, már csak egészen kevés a közölnivalóm. A Jóisten otthagya a bérházat, meg a városi parkot, s már épp azon volt, hogy visszahúzza tekintetét, ahogyan a

horgászbótot egyetlen lendülettel kirántják a vízből, hogy megnézzék, volt-e kapás. És most valóban volt is. Egy egész házikó akadt rajta, benne néhány emberrel, akik alig hordtak magukon valamit, mert nagyon szegények voltak.

- Hát ez az - gondolta a Jóisten -, az embereknek szegényeknek kell lenniük. Ezek itt, azt hiszem, elég nyomorultak, de én olyan szegényekké akarom tenni őket, hogy egy szál ingük se maradjon.

Így határozott a Jóisten.

Itt pontot tettem a beszédben, hogy megértessem, a végére jutottam. A tanító úr nem volt vele megelégedve; ezt a történetet éppoly befejezetlennek, kikerekítetlennek találta, mint az előzőt.

- Igen - mentegetőztem -, épp ehhez kellene a költő, hogy valamiféle káprázatos befejezést találjon, mert valóban nincsen vége.

- Hogyhogy? - meredt rám feszülten a tanító úr.

- De kedves tanító úr - emlékeztettem -, hogy ön milyen feledékeny! Hiszen maga épp a helyi szegénygondozó egyesület elnökségi tagja...

- Hogyne, vagy tíz esztendeje, és...?

- Épp ez az: maga és az egyesülete akadályozza meg a legállhatatosabban a Jóistent abban, hogy elérje célját. Maguk öltöztetik az embereket...

- De kérem - szólt szerényen a tanító -, ez egyszerűen felebaráti szeretet. Ami Istennek nagyon is kedves.

- Ó, és erről mértékadó helyről biztosították? – kérdeztem ártatlanul.

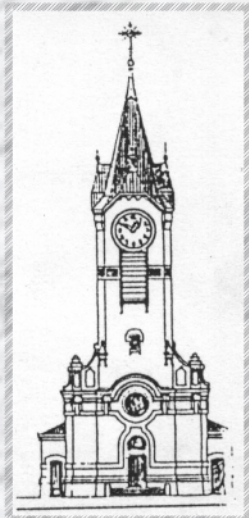
- Természetesen. Éppen, mint a szegénygondozó egyesület elnökségi tagjának, nem egy elismerő dicséret jutott tudomásomra. Bizalmasan szólva, a legközelebbi előléptetéskor munkásságomat ilyen formában... hiszen érti? - A tanító úr szemérmesen belépirult.

- A legjobbakat kívánom önnek - válaszoltam.

Kezet nyújtottunk egymásnak, s a tanító úr oly rátarti, kimért léptekkel indult el, hogy meggyőződésem szerint késve ért az iskolába.

Mint később hallottam, a történet egy része (már ami gyerekeknek való belőle) eljutott hozzájuk. Lehet, hogy a tanító úr költött hozzá befejezést?

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 18.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 18.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd, Szerda, Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Április 15-én, pénteken tartjuk egyházközségünkben a **lelkigyakorlatos rekollekciót**. Ennek keretében 16 órától bevezető, ráhangolóadó előadást tart Nagy Róbert kunágotai plébános, melyet gyónási lehetőség követ, majd 18 órától kezdődik a szentmise, melyben a Szatymazi Ifjúsági Énekkar Sillye Jenő keresztútjának tételeit énekl.

Röszke belterületén a **házak szentelését folyamatosan végezzük**. A Röszke külterületén található tanyasi házak szentelésére várhatóan április 11-től kerül sor.

Szertartásrend a Nagyhéten és a Húsvéti ünnepek alatt:

Április 17., vasárnap VIRÁGVASÁRNAP	9 óra - ünnepi szentmise barkaszenteléssel és körmenettel, valamint Passió-éneklés a Szent Antal kórus előadásában
Április 21., csütörtök NAGYCSÜTÖRTÖK	18 óra - az Utolsó Vacsora emlékmiséje utána - Jeremiás Siralmi, virrasztás az Eucharisztia előtt
Április 22., péntek NAGYPÉNTEK	16 óra - Keresztút utána - virrasztás a Szent Sír előtt 17 óra - nagypénteki szertartás 14 és 16 óra között folyamatos gyónási lehetőség
Április 23., szombat NAGYSZOMBAT	19 óra - Húsvét vigíliájának ünneplése, benne: tűzszentelés és fényliturgia, Húsvéti örömeinek, vízszentelés
Április 24., vasárnap HÚSVÉTVASÁRNAP	9 óra - ünnepi szentmise körmenettel 18 óra - esti szentmise
Április 5., hétfő HÚSVÉTHÉTFŐ	18 óra - szentmise

Kirándulás

Május 22-én, vasárnap

Egyházközségünk általános iskolás hittanosaik számára kirándulást szervezünk Kalocsára, az érseki központba.

A gyerekeket szülők is elkísérhetik.

Részvételi díj: 1500 Ft/fő,
mely magába foglalja az útiköltséget és az ebédet.

Részletesebb információ és jelentkezés a hitoktatóknál:

Kiss Gábornál (20/400-5869) és
Vargáné Ábrahám Ildikónál (20/400-5867).

A jelentkezés határideje:

Április 15.

Kalocsára

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

A Televízió zsolttára

A TV az én pásztorom, nincs igényem másra!

Kényelmes fotelekben helyet készít nekem,

A hittől egyre távolabb vezet engem,

Lelkemet lerombolja.

Az érzékiség és az erőszak ösvényein vezet.

Szerkesztői nevében.

Járjak bár a kereszténység köntösében.

Ellát minden jóval

Világosságom törekvései szerint.

Megkeni fejemet

Humanizmussal és a törtételessel az anyagiak felé.

Kívánságomat színültig betölti,

Garantált lustaság és nemtörődömség

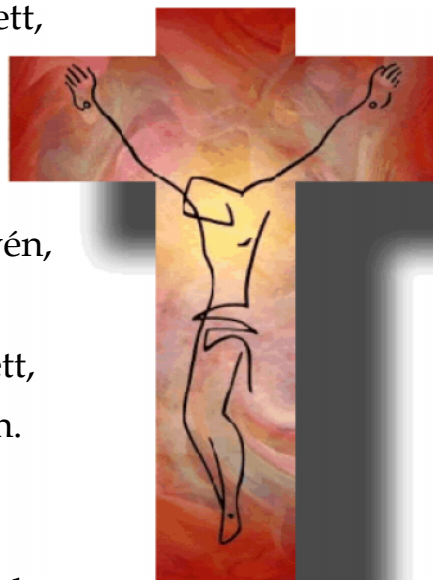
Fog követni engem életem minden napján.

Én a TV nézők házában lakom

Időtlen időkön át.

Sík Sándor: Jézus és a kereszt

Akkor fölemelék a keresztet a poroszlók,
És tompán megzördültek
a hosszú nagy szegek.
Odalépett. Szemében két csillag remegett,
S az ostor izzó csókja
szent vállain piroslott.

Vöröslő fény világolt a Koponyák-hegyén,
Az égen torladoztak fekete fellegek.
Már vijjogott a szél, a föld már reszketett,
És recsegett a kárpit a templom rejtekén.

A palota ellőtt kiáltozott rekedten
A hullámzó tömeg, kis, szegény emberek.
A lét örök forgása egy percre megmeredt,
S némán egymásra néztek:
Krisztus és kereszt, ketten.

Összehasonlítás

Vicces, vagy mégsem...?

Szent Pál szeretethimnusza	Mobil himnusz
<p>Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom. Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat; hitemmel elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek. Szétooszthatom bár mindenemet a nélkülözők között, odaadhatom a testemet is égő áldozatul, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.</p> <p>A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömét az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.</p> <p>A szeretet nem szűnik meg soha. A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak, a tudomány elenyészik. Megismerésünk most még töredékes, és töredékes a prófétálásunk is. Ha azonban elérkezik a tökéletes, véget ér az, ami töredékes. Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek, úgy ítéltam, mint a gyermek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyermek szokásait. Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem meg mindent, ahogy most engem ismernek.</p> <p>Most még megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.</p> <p style="text-align: right;">(1Kor 13,1–13)</p>	<p>Szólhatok az emberek vagy az angolok nyelvén, ha mobiltelefonom nincs nálam, akkor másoknak a „hívott fél nem kapcsolható” jelzés vagy „mással beszélő szignál” vagyok. Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a telefonszámokat, hitelemmel pénzeket vehetek fel, ha nincs mobiltelefonom, mit sem érek.</p> <p>Szétooszthatom mindenemet a „nélkülözők” közt, odaadhatom vesémet is átültetésre, ha nem tudom kifizetni a mobiltelefon-számlámat, mit sem használ nekem. A mobiltelefon türelmes, a marokbeszélő jóságos, a mobil nem féltékeny, csak kérkedik és kevély. Sokszor tapintatlan, a maga javát keresi, a haragot gyorsan közvetíti és a rosszat is kimondja. Nem érdeklí a gonoszság, az igazság is teljesen relatív számára. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindenkit kapcsol. S a bunkofon nem szűnik meg soha. A kártyája véget ér, az előfizetése elhallgat, a térerő elenyészik. A régi telefonunk csak vezetékes, és vezetékesek a kapcsolásaink is. Ha azonban elérkezik az új mobil, ami töredékes, az véget ér.</p> <p>Amíg nem volt mobilom úgy beszéltem, mint a gyerek, úgy viselkedtem, mint a gyerek, úgy ítéltam, mint a gyerek.</p> <p>De majd ha lesz mobilom, elhagyom a gyerek szokásait. Ma még csak kettes térerővel, homályosan látunk, akkor majd színről színre, tisztán. Most még csak töredékes a kapcsolási zóna, akkor majd úgy kapcsolnak mindenkit, ahogy engem szoktak kapcsolni. Addig megmarad a Westel a Pannon, és a Vodafone, ez a három, de közülük a legnagyobb a...?!</p> <p style="text-align: right;">(Forrás: www.szepe.hu)</p>

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

A kép

Bandit, a kényes fiúcskát, nevelőnő kísérte az iskolába. A tanító úr azonban nem tett kivételt. Bandi hosszúra nőtt, nyurga fiú volt és így a hátulsó padok egyikébe került. Mellette Kobak Gyuri ült, egy jól megtermett parasztgyerek.

Gyuri óra alatt suttogva eldicsekedett Bandinak, hogy ő maga hajtja már a lovakat és ezzel bevette Bandi szívét. A vézna úrfi tisztelettel nézte szomszédját s tízperces szünetben is hozzácsatlakozott.

- Igazán te magad hajtod a lovakat?

- Hát persze! – felelte büszkén a fiú. – Ki hajtja, ha nem én.

- Hát a kocsistok – vélte Bandi.

Gyurka hahotázva nevetett.

- Mit gondolsz? Kocsisa csak a főszolgabírónak van. Másnak nincs – állította mély meggyőződéssel.

- Hát akkor az édesapád.

- Az meghalt – komolyodott el Gyurka. – Eddig édesanyám hajtott, de most már ember vagyok, hát hajtok én.

Büszkén düllesztette ki mellét. Most már nem a lovaira volt büszke, hanem arra, hogy egy gondot, munkát már átvehetett édesanyjától.

Bandi tisztelettel nézte.

- Aztán mond csak – kérdezte bizalmasan. – Nem félsz a lovaktól?

- Dehogy! – nevetett újra Gyurka. – Ismernek engem. Hiszen közöttük alszom.

- Az istállóban? – szörnyülködött Bandi.

- Hát persze – kacagott torkaszakadtából Gyurka. – Csak nem gondolod, hogy a lovakat hozzuk be a szobába aludni? Én megyek közibük az istállóba.

Ezt az élvezetet azonban már, nem irigyelte Bandi.

- Istállóban aludni... jaj...

- Pedig ott jobb, mint a szobában – felelt vidáman Gyurka.

- Miért jobb?

- Mert a szobában csak az asszonyok, lányok és a gyerekek alszanak.

- Nem hiszem azt, - ellenkezett most már Bandi. – Gyere fel hozzánk, megmutatom neked, hol alszom én, ott mégis csak jobb.

- Nem hiszem én – ellenkezett most viszont Gyurka, de azért elfogadta Bandi meghívását.

Bandiék szép, parkettes szobájában ügyetlenül mozgott a nagy darab Gyurka. A fehér hálósobában megilletődve állt meg.

- Úgy-e szép? – diadalmaskodott Bandi.

- Szép – hagyta helyben megszégyenülve Gyurka.

- Mégis csak jobb itt aludni, mint az istállóban, mi?

- Hát... - vonogatta vállát megzavarodva Gyurka, de akkor egyszerre diadallal kapta fel a fejét.

- Én még sem aludnék itt!

- Miért nem? – hökkent meg Bandi.

Gyurka győztesen mutatott a falra, ahol az ágy felett szép kép függött. Szép piros almák voltak rápingálva.

- Oda nézz, mi alatt alszol te! Festett almák alatt! Kell a csodának! Almát én szakítok a fánkról igazít, amennyi kell. De éjszaka már inkább a Jézus képe alatt alszom, mint pingált almák alatt. Az én szalmazsákom felett, az istálló falán egy szép Jézuskép van. Édesanyám akasztotta oda. Az alatt alszom.

- Jézus képe az istállóban? – botránkozott meg Bandi. – No, hallod, ez nem is való!

- Jézus a mi kedvünkért az istállóba is szívesen eljön – felelt mély meggyőződéssel Gyurka. – Vagy nem ott feküdt-e Betlehemben is? No látod. Mégis csak jobb Jézussal az istállóban, mint Jézus nélkül a paradés szobában.

Bandi elszontyolodva hallgatott. Gyurka most is győzött. Gyurkának igaza van.

Aznap este Bandi megkérdezte édesanyját.

- Anyukám, miért nincs nálunk szentkép a hálósobában?

Anyus és apus összenéztek. Nem feleltek, másról kezdtek beszélni. Aznap pedig Bandi szomorúan aludt el és arra gondolt: Gyurkának most jobb az istállóban...

A jó anyus éles szeme azonban észrevette, mi bántja kisleányát. Másnap estére bekerült a hálósobába Jézus Szívének a képe és azontúl ott imádkozta közösen a család esti imádságát. Az Úr Jézus képe pedig egyforma szeretettel mosolyog Gyurkára az istállóban és Bandira a szép hálósobában. Az Úr Jézus áldott Szíve egyformán árasztja áldását Bandiékra úri otthonára és Gyurkáék szegény családjára. És mind a két helyen egyformán boldogok. Mert mindegy az, hogy hol vagyunk, ha velünk van Jézus.

(Összegejtötte: Kiss Gábor)

Ünnepi kipróbált receptek

SAJTOS HÚSGOMBÓC

A kép csak illusztráció!

Hozzávalók (Mártás):

- 20 dkg vaj vagy margarin
- 1 ek liszt
- 2 dl tej
- 2 dl tejföl
- 5 dkg reszelt sajt (ha füstölt, még jobb)
- só

Hozzávalók (Húsgombóc):

- 40 dkg darált hús
- 2 db zsemle (tejbe áztatva és kicsavarva)
- 2 db tojás
- 1 db vöröshagyma (zsíron vagy olajon párolva), vagy vöröshagymakrém
- só bors

Elkészítés:

A hozzávalókat összegyűrjük és a formázott húsgombócokat zsírral kikent tepsibe rakjuk. (Kb. 8-10 gombóc lesz belőle.)

A vajat és a lisztet a hideg tejjel simára keverjük, majd óvatosan felmelegítjük. Ha fölforr, levesszük a tűzről és belekeverjük a tejfölt, a sajtot és pici sót.

Ezzel a mártással leöntjük a húsgombócokat, és a tetejére sajtot reszelünk. Kevés (kb. ½ dl) vizet öntünk alá, lefedjük fóliával, és sütőbe tesszük. Kb. 45 perc múlva levesszük a fóliát, és addig sütjük, amíg a sajt meg nem pirul

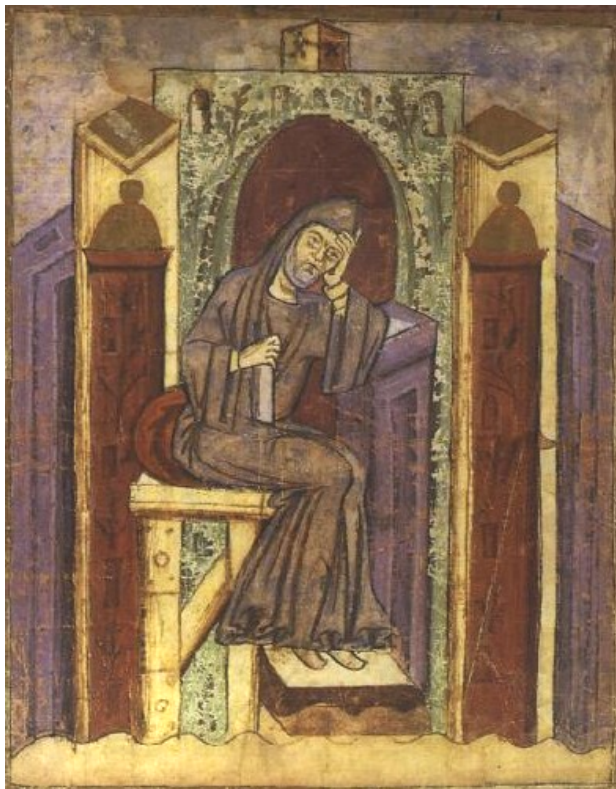
Jó étvágyat!

Kalendárium

Április 6.

BOLDOG NOTKER *bencés szerzetes*

Sankt Gallen kanton, 840 körül.
+Sankt Gallen, 912. április 6.

Beszédhibája és foghíja miatt ő maga Balbulus, azaz Hebegő Notkernek nevezte magát. Ám a kortársaitól „a Szentlélek edénye”, az utókortól „a költő” nevet kapta.

Notker élete a politikai és kulturális hanyatlás idejére esik. Nagy Károly hatalmas műve: a keresztény Nyugat népeinek egyesítése a római hagyomány, a keresztény hit és a frank állam jegyében, epigonszerű utódai alatt széttöredezett. A verduni szerződés (843) megpecsételte az egység széthullását, és olyan történelmi folyamat kezdetét jelzi,

amelynek jelentőségét a kortársak nem láthatták előre. Ez a szerződés nem hozott sem nyugalmat, sem békét, hanem sokkal inkább állandó új viszálykodásokat, örökségfelosztó terveket és háborúkat. A külső ellenségek: normannok és szaracénok tartós fenyegetése jelentősen meggyengítette a karoling utódállamokat, olykor azonban felkeltette a keresztény összetartozás érzését is. A III. (Vastag) Károly (+888) alatt újból elért birodalmi egység csak mellékes epizód maradt; a 9. század baljós jelekkel végződött.

A politikai hanyatlásnak megfelelt a szellemi-kulturális süllyedés. Az a nagyszabású fáradozás a művelődés érdekében, amelyet „karoling reneszánsz” néven szoktak jelölni, a 9. század harmadik negyedében a nyugati frankok birodalmában még egyszer a tetőpontjára jutott, majd hamarosan kihunyott. Sok iskola elsorvadt, kéziratok heverték feldolgozatlanul, krónikák szakadtak félbe.

A keleti frankok birodalmának kulturális központjai közé tartozott Sankt Gallen is, amely ezekben az egyébként olyan kevésbé szerencsés években virágkorát élte. Eredetileg az ír Szent Gallusnak, Szent Kolumbán tanítványának az

alapítása volt, ám Gallus halála után csakhamar visszafejlődött. Szent Otmár (689 körül–759) a bencés regula alapján új életre keltette az alapítást. A kolostor elkeseredett küzdelmet vívott a területileg illetékes konstanzi püspöktől való függetlenségéért. Jámbor Lajos 816-ban a kolostornak a szabad apátválasztás kiváltságát adományozta.

Notker 840 körül született Thurgau tartományban, valószínűleg Jonschwilben (Sankt Gallen kanton). Mivel apja korán meghalt, Adalbert, Nagy Károly régi hű harcosa vette magához, és azon fáradozott, hogy neveltjét megismertesse a császár nagy tetteivel. A fiú talán öt-hat évesen bencés kolostorba került, ahogy ez akkoriban gyakran megtörtént. A kolostorban Adalbert fia, Werinbert, aki Fuldában tanult, fogta pártját a gyermeknek, és gyakori elbeszéléseivel közel hozta hozzá Nagy Károly jámborságát és egyházi tevékenységét.

A kolostori iskola képzésének a célja az volt, hogy Isten szolgálatára neveljen. A latin zsoltárok gyakori imádkozása azzal az előnnyel járt, hogy idővel megérezték valódi, eleven, életközlő lüktetésüket. Az a virtuóz mesterség, amellyel Notker később himnuszaiban a gyakran merev nyelvi anyagot összefűzte és elrendezte, bizonyára itt nyerte el az alapját. A tanításban ezután következett az olvasás, a művészi írás, a himnuszéneklés és a nyelvtan oktatása. Mindezeket klasszikus és keresztény költők, különösen Vergilius és Prudentius segítségével tanulták. Notker görögül is tanult valamennyit; ez nem volt bevett szokás az ő korában. A Biblia a latin nyelvi köntösben is annyira elemi módon hatott, és olyan mélyen megragadta a kora középkori embert, hogy az összöveg filológiai kutatását nem érezték szükségesnek. A tanulónak végül a versírást kellett megkísérelnie, és Notker ekkor tanulta meg a költészet mesterségbeli fogásait.

Később gyakran kisebb utazásokat tett kolostori ügyekben; egyszer Zürich vidékére, máskor Allgäuba, leggyakrabban pedig a Thur és Töss közti szülőföldjére. Néha okmányokat írt a kolostor számára, egypár évig betegápolóként, alkalomszerűen pedig könyvtárosként is működött. Már ifjúkorában megbarátkozott két jól képzett társával, Ratperttel (+884) és Tutilóval (850 körül–913). A szelíd és félénk Notker a barátai között tisztánlátó, tudós, bölcs és költő volt egyben. Éjfél után két órakor, amikor elhangzott a laudes, mindhárman összejöttek a scriptoriumban, és a reggelig terjedő órákat közös munkával és elmélkedéssel töltötték el. Egy ilyen alkalommal fogant meg a terv Notkerben, hogy a Walafrid (808/09–849) által negyven évvel azelőtt összeállított művet, Szent Gallus életét újból megírja. – Minden félénksége és érzékenysége mellett Notkert mélységes belső nyugalom töltötte el. III. Károly egy büszke udvari

emberének, aki csodálkozott az egyszerű szerzetes tudós tekintélyén, és azzal a gúnyos kérdéssel akarta őt nevetségessé tenni, hogy mit tesz Isten ebben a pillanatban, nyugodtan válaszolta: „Azt teszi, amit mindenkor tesz: felemeli az alázatosakat, és megalázza a gőgösöket”.

Notker különböző jellegű műveket hagyott hátra. Egykori tanítványának, III. Salamon (859–919) konstanzi püspöknek ajánlott műve, a *Formulák* könyve különféle jellegű levelek gyűjteményét tartalmazza: személyes megnyilatkozásokat, versleveleket, tanító leveleket, hivatalos iratokat, jogi okiratba foglalásokat, királyi okleveleket.

870-ben az idősebb nemzedék legtekintélyesebb egyháztörténésze, Szent Ado (+875) vienne-i érsek saját *Martirologiumát* küldte el Sankt Gallenbe. Notker tanulmányozta a kéziratot, és néhány javítást vezetett bele. Később az általa összeállított *Martirologium* alapjává tette, összevetette Hrabanus Maurus megfelelő művével, és szakaszok százait fűzte hozzá. Ez a túlságosan terjedelmes megfogalmazás Ado megrövidített *Martirologiumával* szemben nem terjedt el.

Amikor III. Károly Sankt Gallenben tartózkodott, Notker beszélt neki Nagy Károly tetteiről. Rögtön felhívást kapott, hogy írja le őket. Ahogy a *Himnuszok* és a *Formulák* könyvében, valamint Szent Gallus életrajzában, a *Gesta Caroliban* is olyan jellegű művet alkotott, amilyennel egyhamar senki sem próbálkozott. A szerző nem a történelemhez, hanem a történetekhez fordult. A műben főleg a nagy uralkodó misztikus képe rajzolódik ki, de kiolvashatjuk belőle Notker nézeteit is a papi fejedelmek helyes és hamis magatartásáról, a bűnről és a vezeklésről, az ördögről és a csodáról, a császár és a püspökök kölcsönös viszonyáról. Különleges tetszéssel rajzolta meg Károlynak a szent dolgok és az Egyház iránti gondoskodását.

Notker halhatatlan műve a *Liber hymnorum*ban összegyűjtött szekvenciái. Nyugati frank minták alapján alkotta meg s vitte formai és tartalmi szempontból egyaránt a legnagyobb tökéletességre.

Himnuszaiban Notker nemcsak zseniális költőnek mutatkozik, hanem mélységesen jámbor férfinak is, aki határtalanul tiszteli Krisztust, Máriát és a szenteket.

Húsvét ünnepi szentmiséjében, amikor a *Victimae paschali laudes* kezdetű szekvenciát énekeljük, Húsvét áldott áldozatját Notker szavaival áldjuk.

912. április 6-án halt meg Notker, amikor már Sankt Gallenben is megkezdődött a lelki hanyatlás. 1513-ban pápai megbízás alapján konstanzi Hugó püspök avatta szentté; 1624-ben megerősítették kultuszát.

(Összeállította: Kiss Gábor)

„Hogy meg tudjunk bocsátani...”

Istenünk, Atyánk, Te mindig megbocsátón nyúlsz felénk; taníts minket is megbocsátani.

Mivel a Te titkod, csak Te tudsz rá megtanítani.

Ne engedd, hogy erőt vegyen rajtunk a régi, ismerős rossz, hogy ütést ütéssel viszonzozunk.

Adj nekünk bátorságot, hogy felismerjük önmagunk sötét oldalát.

Lássuk be, hogy mi is képesek vagyunk elkövetni mindazt a rosszat, amit mások velünk tettek.

Ismerjük fel emberlétünk törékenységét.

Kérünk, adj bátorságot és alázatot, hogy feltárjuk mások előtt fájdalmunkat.

Ne engedd, hogy magunkba zárkózzunk, azzal a meggyőződéssel, hogy ez jogunkban áll, és azt az illúziót tápláljuk, hogy egyedül ki tudunk lábalni a bajból.

Ne engedd elfelednünk, hogy egymás testvérei vagyunk.

Taníts meg bennünket igaz módon látni.

Bűneinket, hibáinkat olyannak tudjuk, amilyenek, se nagyobbak, se kisebbnek.

Óvj meg attól, hogy felnagyítsuk és feleslegesen boncolgassuk a részleteiket.

Add, hogy hazánkban az igazságszolgáltatás is valóban az igazságot mondja ki, teljesen, de ugyanakkor emberségesen.

Add, hogy megértsük azokat, akik rosszat tettek nekünk.

Add meg a megbocsátáshoz szükséges bátorságot.

Te azt kívánod, hogy szívünket elárassza a béke.

Kérünk, szilárdítsd meg bennünk a meggyőződést, hogy nincs olyan rossz a világon, amit Te ne tudnál jóra fordítani.

Add, hogy higgyük: bocsánatod megelőz minket, és nem várja meg, hogy másoknak megbocsássunk.

Jó Urunk és Atyánk, taníts arra is, hogy ellenségeinket szeressük és sose számolgassuk, hogy hányszor kell megbocsátanunk.

Szeretnénk a hetvenszer hétszeren túl számolni, hiszen Te kéred ezt, és mert Te annyira számítász ránk.

Ámen.

Viccek:

b

A rendőr megállítja a járművet, és a vezető kezébe nyomja a szondát:

- Fújjon bele!
- Eszemben sincs.
- Azonnal fújjon bele!
- Nem!

A rendőr elveszíti a türelmét.

- Fújjon bele, mert ha én fújok, akkor magának egy életre ugrott a jogosítványa!

b

Egy szép napon hazafele bandukol egy öreg bácsi, felveszi őt egy szürke Mercedes. Az öreg bácsi még nem látott egy ilyen szép autót, sokat kérdezgeti, mi mire való. Egyszer csak a bácsi megkérdezi, mire való a Mercedes jel az autó elején. A sofőr azt mondja, hogy amikor jön egy kerékpáros, azzal célozza be, hogy el tudja ütni.

Néhány perc múlva közeledik egy kerékpáros, a sofőr vigyorog is és becélozza, de persze amikor odaérne hozzá, hirtelen elrántja a kormányt.

A bácsi szemrehányóan azt mondja a sofőrnek:

- Na, ha nem nyitom ki az ajtót, soha nem találtuk volna el!

b

Piroska megy az erdőben, de út közben eltörik a kerékpárja. Arra megy a farkas.

- Miért sírsz Piroska.
- Jaj, farkas, ne is kérdezd, eltörött a kerékpárom.
- Én szívesen meghegesztem, csak add ide érte a kalácsot, meg a bort!

Piroska már nagyon igyekszik, ezért jobb híján beleegyezik. Mikor kész, megy tovább a nagymamája felé. Mikor beér, látja, hogy a nagymamája nagyon furcsán néz ki. Meg is kérdi:

- Nagymama! Mért ilyen nagy a füled?
- Azért, hogy jobban halljalak!
- És mért ilyen nagy az orrod?
- Azért, hogy jobban érezzem az illatod!
- És mért ilyen piros a szemed?
- Mert pajzs nélkül hegesztettem

b

Két béka beszélget:

- Te, igaz az, hogyha megcsókol egy királylány, akkor királyfivá változom?
- Áh, az csak a buta mesékben van, amiben a békák tudnak beszélni.

1.

- a.) oroszlánál ábrázolják.
 b.) halász, sassal ábrázolják.
 c.) vámos, angyallal,
 emberrel ábrázolják.
 d.) orvos, bikával ábrázolják.

Rejtvény !!!

Mit tudsz a négy evangélistáról?

2.

- a.) Ír Jézus gyermekkoráról.
 b.) Ő írta a legrövidebb evangéliumot.
 c.) A többitől leginkább eltérő evangélium írója.
 d.) Ír Jézus gyermekkoráról.

Az alábbi, 1-től 3 -ig jelölt oszlopokban az evangélistákról olvashatsz jellemzőket. Melyik kire igaz? Helyezd el az állításokat a betűjelek segítségével a fenti táblázatban!

3.

- a.) Nemcsak orvos volt, hanem a legenda szerint lefestette Szűz Máriát.
 b.) Apostol is volt.
 c.) Apostol is volt.
 d.) Lehet, hogy ő volt az az ifjú, aki a Jézust elhurcoló tömeget követve ruhátlanul elfutott, amikor őt is el akarták fogni.

	1.	2.	3.
Máté			
Márk			
Lukács			
János			

A rejtvényre adott megfejtéseiket minden hónap 28-ig várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre több helyes megfejtés is érkezett:

Katona Olívia, Márki Istvánné, Papp Istvánné

A márciusi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Nem, még annál is magasabbra.”

CSODATÉVŐ

A röszkői egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu